

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Register.

I: c 2 "Diamanter och pärlor du äger..."

" 3 "Beskuggad utav björk och lindar..."

" 4 "Husvill jag irrar kring jorden..."

Diamanter och pärlor du äger...

Diamanter och pärlor du äger,
du äger all mänskors begär,
du äger de vackraste ögon,
o, flicka, vad önskar du mer?

Jag var en olycklig flicka,
jag var på mitt sjuttonde år,
jag blev av en gosse bedragen,
och honom mitt hjärta jag gav.

Gud nåde de gossarna alla,
som så vill bedraga sin vän,
som så vill förföra den flicka,
som står i sitt blomstrande år.

De gossarna de vilja likna
vilddjuren i villande skog,
som löpa kring berg och kring dalar
och söka sitt tjäll och sitt bo.

Nu slutar jag visan med bårar,
jag orkar ej sjunga till slut.
Mitt hjärta är hårt som de stenar,
som ligga vid Sinai berg.

Ådjs du min hulda Beata,
ty klockan hon ringer till tolv,
och Edvard han sitter och vakar,
men Hulda hon väntar sin dom.

Beskuggad utav björk och lindar...LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Beskuggad utav björk och lindar,
min stuga ligger vid en vik,
omsusad utav friska vindar,
och smekt av böljornas musik.

Jag har en liten trädgårdstäppa
med två små täcka blomsterland.
Och när jag på min luta knäpper,
jag skådar över sjö och land.

Jag har en maka, skön som dagen,
hon är mitt hjärtas enda gull,
hon är en drottning, mig behagen,
så skön, så ljuf, så oskuldsfull.

Hon med mig delar livets smärta,
när sorger möta oss ibland,
när trofast hjärta emot hjärta,
vi två, vi famna om varann.

Vi två vi trivas bäst tillsammans,
uti vår stilla ensamhet,
vår glädje är förnöjsamheten,
och friden är vår vardagsgäst.

Husvill jag irrar kring jorden...

Husvill jag irrar kring jorden,
stängde för mitt bröst varje hydda,
glädjens dagar äro flydda,
sorgen allenast står kvar.

Ödsligt omkring mig är livet,
glädjen i sorg är förbyttat,
o, dessa sällhetens dagar,
då jag blott älskade dig.

Kalla som vintern i Norden,
människohjärtat är funnit,
snart har min tid här förrunnit,
graven blott askan vill ha.

Snöns skall min grav en gång gömma,
o, betänk mången där trampar.
Hoppets och kärlekens lampa,
lyser ej mera för mig.

Döden är bättre än livet,
dödssången skönast av alla,
gravklockans toner kalla
mig till försonarens land.
